

La nova seu del Consell General

- 11 de març del 2019 a 2/4 de 8 del vespre
- Vestibul del Consell General, Andorra la Vella

Pere Espuga i Sorribes

Arquitecte, autor del nou edifici del Consell General

▲ Currículum

Arquitecte, nascut el 21 de novembre de 1964.

Formació acadèmica

- Llicenciatura d'Arquitectura. Escola Tècnica i Superior d'Arquitectura de Barcelona. Especialització en Estructures i Construcció. Promoció, 1991.

Experiència professional

- Director i cap del departament d'arquitectura, urbanisme i valoracions d'Engitec,SA. Soci del despatx des de l'any 2000, amb exercici ininterromput de la professió a Andorra. Decret d'autorització del Govern núm. H/91/183, de data 25/09/91.

- 1987- 1991. Col·laborador de l'arquitecte i professor de l'Escola d'Arquitectura Tècnica de Barcelona, Sr Eduard Calafell i Lafuente, participant en diversos concursos públics a Espanya. Cal destacar el premi FAD aconseguit amb el Prototip de Nau Industrial al Polígon Pedrosa, a l'Hospitalet de Llobregat, Barcelona (1990).

- Com a membre del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, he desenvolupat diversos projectes a Espanya.

- 1986 -1987. Col·laborador al despatx de Jordi Bellmunt Chiva, arquitecte i professor d'urbanisme de l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona.

Projectes destacats:

Concursos - Primers Premis:

2015 - Concurs projecte, Nova seu de la Justícia d'Andorra.

2003 - Concurs projecte edifici, Noves dependències administratives de Govern al Prat del Rull, Andorra la Vella.

2003 - Concurs projecte, edificis habitatges La Solana del Pas de la Casa, Encamp.

2002 - Concurs projecte, Nova seu del Consell General.

Intencionalitat

La gestió del projecte a partir del moment que es convoca el concurs, l'any 2002 i que finalitza amb l'obra acabada el 2011.

1.-Anàlisi del lloc, de l'espai que ocupa.

Un edifici es concep a partir del programa i del context que l'envolta, el context físic, el cultural, el social, etc., la parcel·la, la seva topografia, les vistes, el sol, l'entorn, els materials utilitzats a la zona, etc.

Una bona anàlisi del lloc és vital per fer bona arquitectura. Al meu entendre l'arquitectura ha de ser contextual.

El primer *input* que ens aportava el lloc, el més immediat i el més complicat, era que construïem al costat de Casa de la Vall, amb tot el que això representa.

El segon era que, en realitat, la parcel·la on edificar era un tros de muntanya, una penya vertical de granit, amb un desnivell de 25 metres entre la part alta i la part baixa.

El tercer era que el terreny estava situat al límit de dos teixits urbans, d'escala i estètica molt diferents.

Un, el nucli antic d'Andorra la Vella a la part alta i l'altre, el nou eixample de final del segle xx, a baix al carrer Prat de la Creu. Aquestes preexistències complicaven, i molt, la solució. Però, és a partir de reflexionar-ho des de l'arquitectura que cal transformar aquests problemes en oportunitats, en arguments de projecte.

L'edifici no ha de ser un artefacte que se superposa, sense coherència ni respecte, sinó que, a partir de la intel·ligència i la sensibilitat de l'arquitecte, el lloc i l'arquitectura han de ser una sola cosa.

2.-A partir de l'anàlisi, van apareixent les idees de projecte.

I, en aquest punt, parteixo de la importància de la metàfora, que és una idea que t'ajuda a seguir un discurs teòric. Però alhora aquest discurs ha de materialitzar-se a través de la geometria, el programa funcional, la lògica constructiva, els materials, etc.

La metàfora que ens va inspirar va ser la restitució de la muntanya existent al seu lloc, pel fet d'estar condicionats a excavar i incrustar l'edifici dins de la muntanya.

I analitzant el context, en tots els vessants, Andorra té un referent històric escrit, l'any 1748, que és el *Manual Digest*. L'autor, Antoni Fiter i Rossell, ens dona moltes pautes de com ha de ser l'edifici del Parlament d'Andorra. Un edifici discret, sobri, neutral, prudent, equilibrat i, sobretot, no ostentós.

I el nostre objectiu va ser aconseguir dissenyar un edifici representatiu però que no mutilés, no ofegué la identitat representativa de Casa la Vall, sinó al revés, que la potenciés. Que no fos un

edifici singular des de l'arrogància i el soroll, que acabés passant de moda.

Era imprescindible resoldre el programa des de la senzillesa i el rigor. Buscar la senzillesa com a lliçó de vida, amb un edifici que tingüés voluntat de permanència, durable en el futur, atemporal, que no passés de moda.

3.- Tota aquesta anàlisi, en què es va materialitzar?

Els elements clau del projecte, que ho endrecen tot, a partir del qual tot flueix i s'organitza són:

- La plaça. És un espai buit, contundent, emblemàtic i representatiu. Des d'on es pot contemplar tota la vall, així com l'evolució històrica del país, l'evolució de la institució del Consell que s'adapta als nous temps.

Una obertura on es potencia Casa la Vall, en lloc de menystenir-la, les dues seus del Parlament dialoguen com un tot unitari.

Un mirador de la ciutat que s'ha deixat buit per emocionar des de la seva puresa, la seva buidor, on res no ens distregui, que convidi a la reflexió. Que sigui un espai de trobada, flexible i apte per a tot tipus d'actes.

La plaça es planteja com a espai públic en tota la parcel·la, la plaça entra fins al fons de la planta baixa de l'edifici de Sindicatura i això estructura l'edifici en dues peces, un sòcol i un cub que sura a sobre de la plaça.

En resulta una plaça pública amb dues meitats. Una meitat descoberta i l'altra coberta, que és el vestíbul d'accés de l'edifici de Sindicatura.

El fet d'estirar l'espai públic cap a l'interior de l'edifici emfatitza els valors que volem transmetre de parlament obert, proper, viu, transparent, participatiu.

- Els vestíbuls estructurants. Era molt important gestionar bé les circulacions públiques i privades, amb la voluntat de projectar un edifici institucional, al màxim de participatiu i obert possible.

El projecte s'articula amb dos vestíbuls, a tota alçada, perpendiculars, connectats entre si.

Un vestíbul nord/sud dins del sòcol, sota la plaça que arranca a Prat de la Creu i és l'accés administratiu als grups parlamentaris.

Un vestíbul est/oest col·locat a sobre del primer que arrenca a la plaça del Consell, que articula l'edifici de Sindicatura i és l'accés institucional i públic cap a l'hemicicle.

La plaça pública, que talla pel mig l'edifici de Sindicatura, organitza la circulació del públic per accedir a l'hemicicle.

Els dos vestíbuls, banyats per molta llum natural, es connecten per tenir un accés privat a l'hemicicle i sales de comissions, que són a sota.

Aquest vestíbul s'utilitza molt, per a multitud d'actes diferents; aquesta era la idea del projecte.

- L'hemicicle. És el centre neuràlgic de l'edifici. I, tornant a la metàfora, s'ha col·locat al centre del sòcol, sota la plaça, arrelat directament a la terra, com a homenatge al Consell de la Terra. És el nucli de la roca que torna al seu lloc, el cristall al centre de la roca. És per això que el sostre de l'hemicicle és de marbre lluminós.

Com a particularitats, en destacaria que és un espai amb molta llum natural, que entra per davant en façana sud i pel darrere per la sala dels Passos Perduts, que dona a un pati de llum situat al carrer de la Vall.

Els materials emprats són el granit, la fusta –col·locada amb llistons per tenir una acústica perfecta–, el marbre al sostre i la llum natural.

I davant la qüestió de com s'hi ubicaven Govern i Consellers, l'opció escollida va ser que el Govern es col·locava a un costat, no a la primera fila, com a la majoria dels parlaments que ens són propers. Es pretenia una distribució entre el legislatiu i l'executiu sense superioritats simbòliques.

El que tenim més acostumat és el Govern a baix, a primera fila i, el parlament a sobre, com supervisant-lo. Es buscava un esquema més britànic, amb el Govern i el parlament al mateix nivell, parlant de tu a tu.

Un altre repte del programa era que, com que la Constitució preveu un màxim de 42 Consellers calia projectar un hemicicle preparat per acollir 42 Consellers però que amb els 28 actuals no es veiés mig buit.

En col·locar l'Hemicicle sota el nivell plaça, es van connectar el nou hemicicle i Casa de la Vall a través de l'accés soterrani que hi havia cap a l'antiga presó.

- Les façanes. Pel fet d'estar encaixat dins de la roca, l'edifici té tres façanes i, com comentava al principi, amb escales urbanes molt diferents.

La façana sud, al carrer Prat de la Creu, que mira a la ciutat moderna, és de vidre i gabions de pedra extreta de l'excavació, per recuperar la roca inicial.

La façana nord, al carrer de la Vall i que dialoga amb el nucli antic d'Andorra la Vella, és de vidre i fusta, per tenir una escala més domèstica.

La façana oest, a la plaça de la Vall, és la que dialoga amb Casa de la Vall, amb la mateixa pedra granítica però amb un llenguatge contemporani.

- Els gabions de pedra. Amb la idea de recuperar de la muntanya, des de l'abstracció i la geometria, amb la pedra de l'excavació; i la utilització de la pedra del país, amb un llenguatge menys pesat, més contemporani.

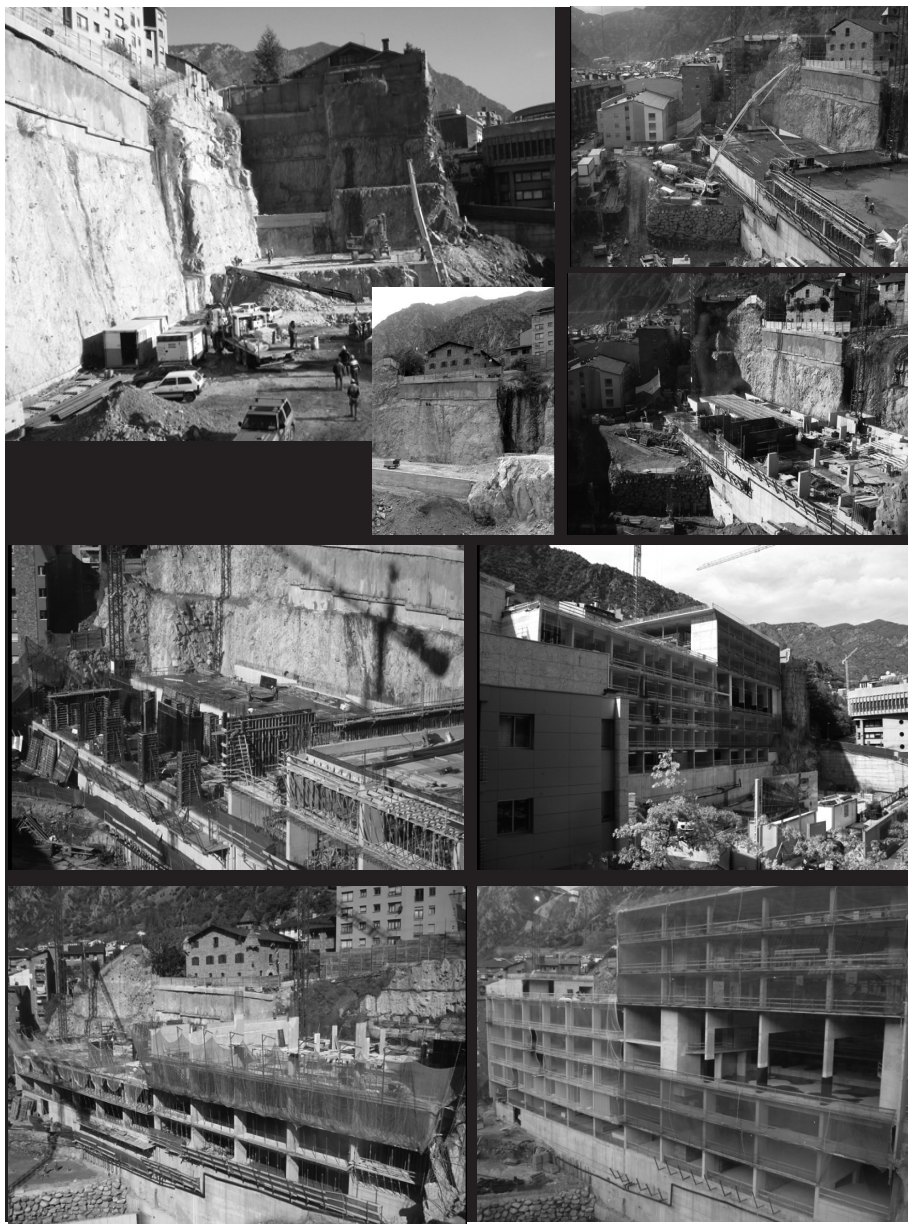
Es va proposar la solució de col·locar la mateixa pedra excavada, solta dins de gabions de malla galvanitzada. L'efecte estètic, tant per fora com per dins, és interessant.

La façana té una doble lectura, transparent però amb aspecte monolític.

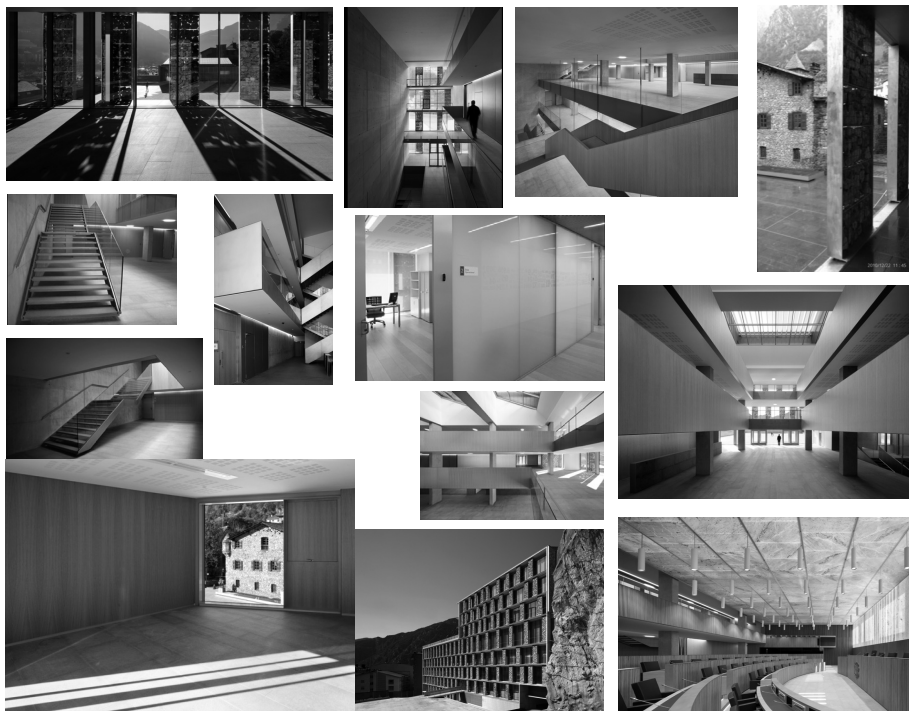
- Els acabats interiors. Són molt nets, sense decoració; nòrdics, atemporals, amb molta llum natural. Es buscava que l'edifici emocionés per la seva serenor, el silenci, quan s'entrés a l'interior. Un edifici buit que es fes estimar, que amb els anys es pogués anar omplint de referents històrics, obres d'art, etc.

- Edifici de grups parlamentaris. És un edifici d'oficines amb terra tècnic, flexible.

- Edifici de Sindicatura. De formigó vist, molta més fusta; té un altre llenguatge, més representatiu.

Al despatx del Síndic s'hi va deixar una finestra, que mira directament a Casa la Vall, per no perdre la perspectiva històrica d'on venim.

4. El desenvolupament de l'obra.

L'obra es va contractar amb quatre fases diferents, totes van anar perfectes; tenim bones empreses aquí al país.

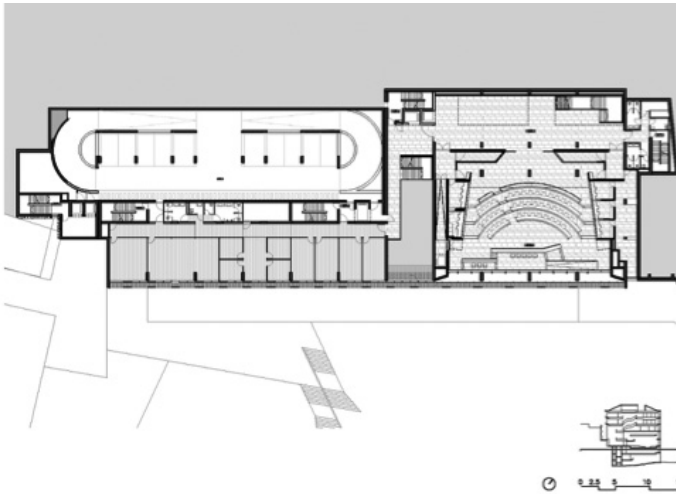
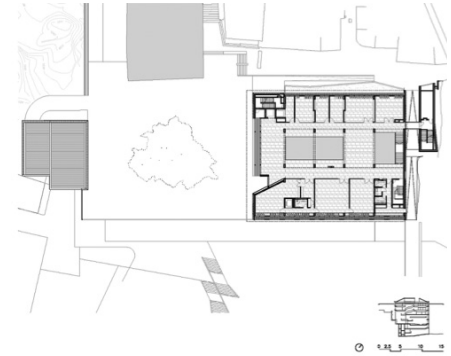
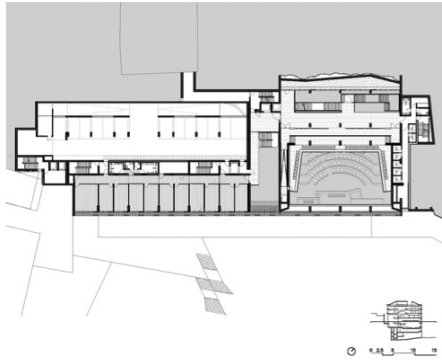
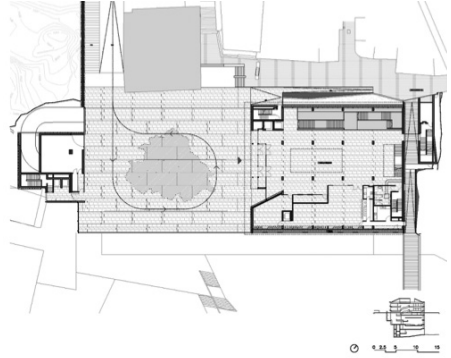
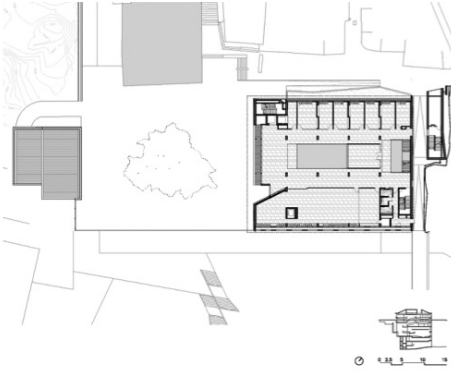
4.1. Excavació. 3 anys (2004-2007). Unitas. Armengol / Montané.

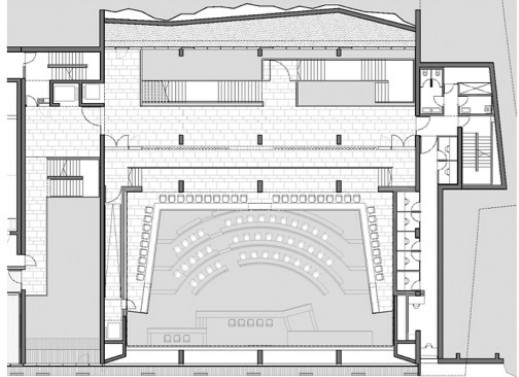
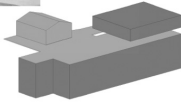
Va ser una excavació llarga per difícil, en estar molt propera al nucli antic, amb cases velles, sense fonaments, parets directament recolzades sobre la penya. Calia fer molta atenció a les vibracions.

4.2. Estructura (2007-2008). UTE Copsa / Modernes.
Molt ràpida, amb un formigó vist impecable.

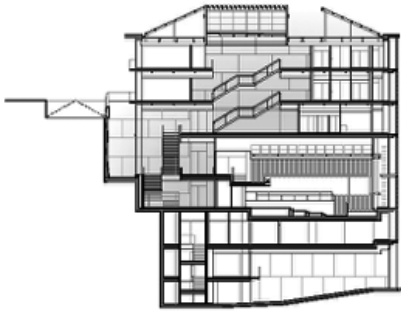
4.3. Acabats (2008/2011) UTE Cevalls / Empub.
La qualitat dels acabats és molt acurada, es pot comprovar.

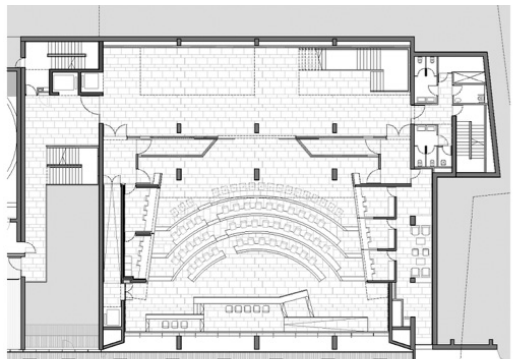
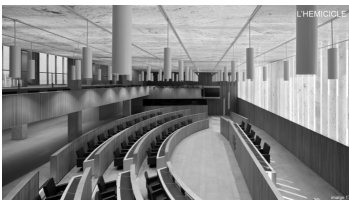
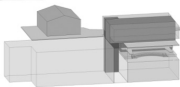
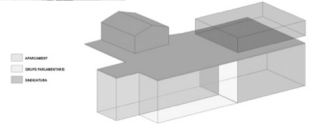
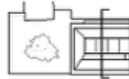

0 2.5 5 10 15

0 2.5 5 10 15

0 2.5 5 10 15